

der aldeles ubetinget tilføies den Bestemmelse, at Vedkommende efter udstaaet Straffetid skal udføres af Landet ved Politiets Foranstaltning; hvis derimod samme Person har opholdt sig her i Landet blot i 3 Aar, ja maaskee en Maaned længere, og han har begaaet en lang større Forbrydelse, og hvis muligen det samme Individ har viist sig som en særdeles farlig og forvorpen Forbryder, hvis han har gjort sig skyldig i saadanne Forbrydelser, at der kan være at tilkjende ham Straf af Tugthuusarbejde, maaskee endog i en meget lang Aarvælte, da skulle Domstolene ikke alene ikke kunne decretere, at Vedkommende vil være at udføre af Landet ved Politiets Foranstaltning, men de maae aldeles afstaae derfra, og man maa altsaa antage, at efter Paragraphen, naar den vedtages, er det givet, at et saadant Individ ikke kan bringes ud af Landet. Dette forekommer mig at være i allerhøieste Grad paa-faldende. Den hele Stilling, hvori Domstolene i første Tilfælde, naar der er Tale om at kjende paa Strafarbejde, blive stillede i Sammenligning med den Stilling, de kaldes til at indtage i det andet Tilfælde, hvor de skulle afveie Forbrydelsens Bestaaenhed og Al, hvad der er oplyst om Individets Character, er en saa forskjellig, at man maa sige, at det er i høieste Grad abnormt. Der er af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds i Anledning af det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, gjort opmærksom paa, at efter hans Mening vilde man, ved at følge mit Forslag om at udvotere Paragraphen, komme i det Tilfælde, at man berøvede sig Afgang til at fjerne saadanne Udlændinge fra Landet, der have gjort sig skyldige i Forbrydelser, og det ærede Medlem udtalte som sin Overbeviisning, at der ikke tilkom Politiet efter dansk Ret nogensomhelst Besøielse til at udvise Individer, som have gjort sig skyldige i Forbrydelser, naar man ikke derfor har positive Lovbestemmelser. Jeg tillader mig ikke alene selv personlig at være af en anden Mening, men at anføre mod det ærede Medlem forskjellige Autoriteter, som jeg dog antager, han vil tage noget Hensyn til. Jeg skal først henpege til selve den Lovcom-mission, hvori det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds har siddet, og som i Mo-

tiverne til selve dette Lovudkast, Pag. 13, udtrykkelig har udtalt, at et Individ, som i Udlandet har begaaet en Forbrydelse, kan, selv om det forudsættes, at han her i Landet aldeles ikke har forseet sig, alene af den Grund, at det om ham oplyses, at han har været Forbryder i Udlandet, være at hjemsende, det vil sige, at udvise af Landet. Altsaa, den Lovcom-mission, hvori det ærede Medlem har havt Sæde, har udtalt den Forudsætning, at en saadan Person kan være at udvise, uagtet der ikke er Tale om at kunne dømme Vedkom-mende for nogen Forbrydelse, begaaet her i Landet. Det er fremdeles givet, at den Retslærde, Anders Sandøe Ørsted, paa forskjellige Steder, i Motiverne til Forord. 30te Marts 1827, i Collegialtidenden for 1840, da der var Tale om Udgivelsen af Pl. 23de Mai 1840, har udtalt, at det var aldeles udviolsomt, at Politiet efter dansk Ret, uden alt Hensyn til, om man havde nogen Lovhjemmel, om man efter Frdn. 19de April 1805 kunde dømme Vedkommende til ved Politiets Foranstaltning at udvises af Landet, desuagtet maatte være berettiget til at fjerne Vedkommende. Den berømte A. B. Scheel har ligeledes i et af sine sidste Skrifter paa det Allerbestemteste udtalt den Sætning, at ikke alene vil Vedkom-mende i det Tilfælde, som Frdn. 19de April 1805 forudsætter, men ogsaa naar han ellers har begaaet en Forbrydelse, hvorfor Straffen er mindre end Strafarbejde, desuagtet efter udstaaet Straf kunne udføres, af Landet, kun ikke med den Virkning naturligtviis, som Frdn. 19de April 1805 forudsætter, at han, efter at være vendt tilbage, kan belægges med nogen Straf. Jeg tillader mig altsaa at mene mod det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, at det vel er tvivlsomt, men dog efter min Mening maa antages, at Politiet er berettiget til at udvise den, der ikke i Medhold af § 16, dersom den vedtages, kunde udvises af Riget. Det, som efter min Mening i Die-blikket er Hovedspørgsmaalet, og som det ærede Thing maa gjøre sig klart, er, hvad der opnaaes ved at vedtage Paragraphen, og hvad der opnaaes ved at forkaste den. Efter min Mening vil Paragraphens Vedtagelse være uheldig, fordi man derved slaar fast Politibestemmelser, som